

Шв. 235964

Кривитна пісня Високопродященьо-
му... 1870.

Сш 5304. —

1870. 05

кнв. 235 964
~~50 284~~

Въ рѣкъ сорокъ-осьмый — рѣкъ памятный
Коли свобода первый разъ
Прольяла лучъ свѣй благодатный
На нашу землю; то у насъ
Найшлися мужъ повнѣ вѣры
Въ будучиѣсть народа своего,
Що присягли присягу щирю
До вѣку стеретти его;
За мову, вѣру и свободу
Питомо-руського народу
Громаднѣй голосъ пѣдняли,
И дружно узялись за дѣло,
Бо у сердцахъ усѣхъ горѣла
Любовь до рѣднои землѣ.

Державна Публична
БІБЛІОТЕКА УРСР
кнв. 235 964

Звірено-66

ВНГОФ
ЗВІРЕНО 20 р.

Одъ того часу и до нынѣ
Горить свята отся любовь,
Лихимъ на злѣсть, и здрада гине, —
Горовъ народня хоруговь!
Горовъ, — хотяй еѣ измѣна
Назвала **одступничствомъ**,
Пятномъ незмазаннымъ Каима, —
И всеу Божій гнѣвъ и громъ
На неѣ въ лютости зывала,
Пѣдъ нею рыла и копала;
Горовъ, хотяй въ борьбѣ неплоднѣй
Надѣю не однѣ згубили,
Згубили вѣру въ власнѣ силы,
И прапоръ свѣй святый народнѣй
На иншѣй, на чужѣй змѣнили;
Горовъ — бо жерело живуче —
Се молодѣжь — при нѣй була,
Не тратила надѣю въ лучше,
Народне знамя стерегла,
До Господа вона зывала,
Передъ Всевышнимъ слѣзы льяла,
Щобъ наше горе перервавъ
И въ часъ трѣвоги низпославъ
Намъ громогласного **пророка**,
И пѣдчасъ бурь и пѣдчасъ грозъ
И лѣности и неохоты,

Библіотечна
УЧБЕНА
1888

Коли на поглумъ нашихъ слёзъ
Метали въ очи намъ болотомъ
И вороги и здрацѣ нашій —
Мы уповали въ Господа
И, рѣвнодушнѣ на всѣ вражѣ
Наруги тѣ, мы ждали **Тя.**

И днесъ, коли изъ молодцѣвъ
Вже стали мужѣ, зъ мужѣвъ старцѣ,
И молодѣжь новѣйшихъ днѣвъ
Вразѣ зъ мужами став до працѣ;
Коли за духовымъ словеснымъ
Зъеднаньемъ зъ Кіевскою братью
Вже кличе всякій голосъ честный;
Коли по всѣй Галичинѣ
На здрацѣвъ рѣднои землѣ
Зывають пѣднебеснѣ громы,
И жертвують жертвы Трисвятому,
Щобъ намъ зѣславъ начальника,
И **Ты** явивсь — вѣтаемъ **Тя!**

Вѣтаемъ радою душою
Жаромъ загрѣтою любви,

Вѣтаемъ цвѣтною дугою
Талантѣвъ нашей землѣ:
Будь батькомъ нашего народу,
Будь судомъ правдѣ и провинѣ,
Щитомъ безпечнымъ будь свободѣ,
Мечемъ Господнимъ на измѣну!
Прорци ясенне слово правды,
А блисне свѣтъ и тьма пропаде
И за Тобою всѣ пойдѣмъ,
Народъ зъ упадку уратуемъ,
И на рукахъ Тя понесемъ,
Неначе икону святую.
И будешъ ясною для насъ
Звѣздою кормчою на небѣ;
Прострижъ десницю по Свѣй жребій,
На щастье намъ и на гараздѣ!

